

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 482/2023
08.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Марко Соколовић, адвокат из ..., против туженог Спортског савеза Ниша кога заступа пуномоћник Предраг Нинић, адвокат из ..., ради поништаја решења и исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2892/22 од 07.10.2022. године, у седници већа одржаној 08.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 2892/22 од 07.10.2022. године и предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поново одлучивање о жалби тужиле.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2892/22 од 07.10.2022. године укинута је пресуда Основног суда у Нишу П1 3209/21 од 10.02.2022. године, исправљена решењем истог суда од 01.07.2022. године и пресуђено тако што је одбијен тужбени захтев тужиле АА из ... којим је тражила да се поништи као незаконито решење туженог Спортског савеза Ниша о престанку радног односа бр. .../2018 од 30.05.2018. године, да јој тужени уместо враћања на рад на основу поништеног решења о престанку радног односа накнади штету у новчаном износу од 622.777,18 динара који представља 18 бруто минималних зарада тужиле увећаних за минули рад, као и да јој накнади трошкове парничног поступка, као неоснован, а обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 242.250,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду, у смилу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23), Врховни суд је утврдио да је ревизија основана.

У правоснажно окончаном поступку утврђено је да је тужила била у радном односу на неодређено време код туженог по уговору о раду број ../2015 од 05.05.2015. године на пословима ..., да је то радно место укинато услед чега је тужила упућена на рад код другог послодавца, и то Рукометног клуба „Железничар“, а да је по повратку на рад код туженог априла 2017. године, анексом уговора о раду 01-129/2017 од 06.04.2017. године распоређена на радно место помоћног радника, у просторијама Спортског савеза Ниша. Тужила је уложила приговор дана 25.04.2017. године Управном одбору туженог и новим анексом уговора о раду потписаном дана 01.06.2017. године премештена је на радно место ... у складу са изменом акта о систематизацији и одлуком туженог од истог датума, на спортским теренима „Вртоп“ Нишка Бања. На седници Управног одобра дана 27.10.2017. године тужени је донео одлуку о усвајању новог акта о систематизацији радних места којим је радно место тужиле, ..., поново укинуо и у складу са поменутом одлуком је дана 31.10.2017. године донет нови Правилник о систематизацији радних места. Међутим, тужила је остала да ради на радном месту које је укинато, да би тужени 25.12.2017. године донео одлуку о увођењу минималне зараде запосленима, у складу са којом је тужили достављено обавештење дана 26.01.2018. године ради закључења новог анекса уговора о раду због измене коефицијената ради исплате минималне зараде, који је тужила потписала. Тужили је престао радни однос код туженог отказом уговора о раду решењем од 30.05.2018. године које је засновано на одредби члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, због престанка потребе за обављањем послова, а као последице економских и организационих промена код послодавца и по том основу исплаћена јој је припадајућа отпремнина.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање нижестепени судови су закључили да је постојао отказни разлог који је наведен у оспореном решењу и одбио је тужбени захтев.

Врховни суд сматра да се за сада не може прихватити становиште нижестепених судова о испуњености услова за правилност поступка који је претходио доношњу решења о отказу уговора о раду тужиле.

Ревизијом се основано указује да нижестепени судови нису правилно утврдили разлоге за отказ уговора о раду тужили, односно да ли је разлог за отказ уговора био технолошке, економске и организационе промене или злоупотреба права од стране туженог.

Приликом оцене навода из жалбе тужиле другостепени суд није дао довољан значај чињеници да је радно место на коме је тужила радила било укинато Правилником о систематизацији радних места у току 2016. године, због чега је тужила упућена на рад код другог послодавца, а да је по повратку на рад код туженог у априлу 2017. године распоређена на радно место помоћног радника, које је било предвиђено Правилником о организацији и систематизацији рада за које је био потребан други степен стручне спреме, а тужила је имала четврти степен стручне спреме. Због овога је, пошто се тужила обратила Инспекцији рада, поново систематизовано радно место ... на које је тужила распоређена, да би Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних места 31.10.2017. године поново укинато радно место тужиле, а тужила остала да ради на том укинато радном месту све до 30.05.2018. године, када је донето решење о престанку радног односа.

Другостепени суд је, иако је заказао расправу, само прочитао писмене доказе који су изведени у првостепеном поступку, али није саслушао тужилу и секретара туженог ББ, како би се у потпуности разјасниле околности укидања радног места тужиле, поновног систематизовања тог радног места, а након тога поновног укидања тог радног места и престанка радног односа тужиле.

Наиме, сведок ББ је у свом исказу тврдио да до поновног увођења радног места ... на коме је тужилу распоређена није дошло због налога Инспекције рада, јер њему Инспекција није ништа наложила, да је тужилу премештена на тениске терене „Вртоп“ Нишка Бања, а када је пословање Спортског комплекса „Вртоп“ преузела Општина Нишка Бања, тужилу је враћена у Спртски савез Ниша, донет нов Правилник о систематизацији радних места и поново укинута радно место тужиле. У свом исказу тужилу је тврдила да је била дискриминисана поступањем туженог, јер је претходно указала на неке неправилности у раду, те да услови на тениским теренима у Нишкој Бањи за рад нису били одговарајући, а она је тамо премештена усред зиме, када није било грејања, воде и тоалета. Поред тога, тужилу је на укинutom радном месту радила још пуних пет месеци, а судови нису дали довољан значај тој чињеници, имајући у виду да, према Правилнику о систематизацији радних места од 31.10.2017. године и исказу секретара туженог није било потребе за радним местом ..., због чега је нејасно да ли су укинута пословања једног места на коме је тужилу била распоређена или и даље постоји потреба за њиховим обављањем.

Како у спроведеном поступку није потпуно утврђено чињенично стање у погледу наведених околности, другостепени суд ће испитати да ли је у поступању туженог било неправилности и злоупотребе права приликом доношења решења тужилу о престанку радног односа, или је поступак који је претходио отказу правилно спроведен на основу чега ће извести закључак да ли је на основу чл.179. ст. 5. тачка 1. Закона о раду престала потреба за радом тужиле.

Пошто другостепени суд утврди наведене чињенице, правилном применом материјалног права донеће закониту и правилну одлуку.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци решења, на основу члана 416. став 2. Закона о парничном поступку.

Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић